

Ομιλία Αρχιεπισκόπου Αλβανίας κατά τα εγκαίνια του Ι.Ν. Αναστάσεως του Χριστού, Τιράνων (1ο Μέρος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Η ομιλία του Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας Αναστασίου κατά την τελετή των εγκαινίων του Ιερού Ναού της Αναστάσεως του Χριστού Τιράνων (1 Ιουνίου 2014)

“Αύτη η ημέρα ήν εποίησεν ο Κύριος,

αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή” (Ψαλμ. 117:24).

Εξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, Παναγιώτατε, Οικουμενικέ Πατριάρχα, Κύριε Βαρθολομαίε, Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι και Σεβασμιώτατοι Εκπρόσωποι των Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, Εξοχώτατοι Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, Κύριε Πρωθυπουργέ, Κύριε Δήμαρχε των Τιράνων, Σεβάσμιοι εκπρόσωποι των εν Αλβανία Θρησκευτικών Κοινοτήτων, Κύριοι Πρέσβεις, Προσφιλείς αδελφοί και αδελφές.

Πηγή:Θεολογικά Δρώμενα

1. Αισθήματα δοξολογίας, ευγνωμοσύνης και αγαλλιάσεως κατακλύζουν την ψυχή των Ορθοδόξων της Αλβανίας καθώς αναλογιζόμαστε τις εξαιρετικές ευεργεσίες του Θεού κατά τα τελευταία 23 χρόνια. Και αυθόρμητα επανέρχεται στη σκέψη η πρώτη προσωπική επαφή με τον ταλαιπωρημένο Ορθόδοξο λαό αυτής της χώρας.

Στις αρχές του 1991, η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου έλαβε την πρωτοβουλία να μου αναθέσει να έρθω στην Αλβανία ως Πατριαρχικός Έξαρχος, για να διερευνήσω τι είχε απομείνει από την αθεϊστική λαίλαπα. Ήταν Ιούλιος του 1991 όταν φθάσαμε, με δύο συνοδούς, στο αεροδρόμιο των Τιράνων. Μας υποδέχθηκε μια μικρή ομάδα ηλικιωμένων ανθρώπων, ταλαιπωρημένων από τον αδυσώπητο διωγμό. Από εκεί κατευθυνθήκαμε προς τον ερειπωμένο ναό του Εύαγγελισμού. Από την πρώτη στιγμή, θέλησα να προσδιορίσω το ούσιαστικό μήνυμα της αποστολής μου. Ζήτησα να πάρουν όλοι από ένα κερί και ρώτησα πως λένε στα Αλβανικά το “Χριστό Ανέστη”. Άναψα το κερί αναβοώντας “Krishti u Ngjall”, δηλαδή “Χριστός Ανέστη”.

Το ένα μετά το άλλο άναψαν τα κεριά των λίγων πιστών που αποκρίθηκαν με δάκρυα στα μάτια: “Vërtet u Ngjall”, “Αληθώς Ανέστη! Έκτοτε, το “Χριστός Ανέστη” έγινε το σύνθημα με το οποίο πορευθήκαμε μέχρι σήμερα. Χάρισε φως στο μελαγχολικό φθινόπωρο και την παγερή βαρυχειμωνιά που ακολούθησαν. Και κυριαρχεί στην πνευματική άνοιξη που τελικά μας χάρισε ο Θεός. Η Ανάσταση του Χριστού έγινε το εκφραστικότερο σύμβολο της Εκκλησίας μας.

Με βαθειά ευγνωμοσύνη, Παναγιώτατε, αναλογιζόμαστε πάντοτε, κλήρος και λαός, την αγάπη και την ανύστακτη μέριμνα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, της

Μητρός Εκκλησίας, στα ζοφερά χρόνια του ολοκληρωτικού διωγμού. Τις άμεσες προσωπικές Σας ενέργειες για την ανασυγκρότηση της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας. Και κατά τη στιγμή αυτή των εγκαινίων του νέου Καθεδρικού Ναού, αισθανόμαστε το χρέος να εκφράσουμε, “έτι και έτι”, τις ολόψυχες ευχαριστίες μας.

Επίσης, εκ καρδίας ευχαριστώ και ημάς, Μακαριώτατοι Πατριάρχες Ιεροσολύμων κ. Θεόφιλε, Σερβίας κ. Ειρηναίε, Ρουμανίας κ. Δανιήλ· και ημάς, Μακαριώτατοι Αρχιεπίσκοποι Κύπρου, κ. Χρυσόστομε, Αθηνών, κ. Ιερώνυμε, Βαρσοβίας, κ. Σάββα· καθώς και ημάς, Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, εκπρόσωποι των Πατριαρχείων Αλεξανδρείας, Αντιοχείας, Ρωσίας, Βουλγαρίας και Γεωργίας, διότι ευηρεστήθητε να συμμετάσχετε στην ιστορική για την Εκκλησία της Αλβανίας αυτή ημέρα.

Η παρουσία σας εδώ κατά τη σημερινή Κυρική, που συμπίπτει με τη μνήμη των Αγίων 318 Πατέρων της Α Οίκουμενικής Συνόδου, τονίζει με ιδιαίτερη έμφαση την ενότητα της ρθοδοξίας, την αλήθεια ότι “είτε πάσχει εν μέλος, συμπάσχει πάντα τα μέλη, είτε δοξάζεται εν μέλος συγχαίρει πάντα τα μέλη” (Α Κορ. 12:26-27)· και ότι η Εκκλησία μας είναι ένα σώμα, “το σώμα αυτοό (του Χριστού), το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρουμένου” (Εφεσ. 1:23). Το σημερινό, λοιπόν, γεγονός δεν αποτελεί μόνο μεγάλη τιμή για την Εκκλησία της Αλβανίας, αλλά συγχρόνως και μια ευρύτερη μαρτυρία της “από περάτων έως περάτων” της Οικουμένης Ορθοδοξίας.

Η παρούσα ημέρα επισφραγίζει μια ιστορική περίοδο Πάθους, Ταφής και Αναστάσεως της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας. Δεν πρόκειται να αναφερθώ τώρα στις συνθήκες, τα αδιέξοδα, τις παρανοήσεις, τις συκοφαντίες, τις αντικειμενικές δυσκολίες, τις σκληρές δοκιμασίες η στα επιτεύγματα κατά τη μακρά 23χρονη περίοδο. Είναι πλέον αναμφισβήτητο ότι, σε μια εποχή αβεβαιότητας και αναταραχών, η Ορθόδοξος Αυτοκέφαλος Εκκλησία της Αλβανίας, με την παρουσία της και τις πολύπλευρες κοινωνικές πρωτοβουλίες της, τόνωσε την πίστη, την αγάπη και την ελπίδα του Ορθοδόξου λαού και, γενικώτερα, της Αλβανικής κοινωνίας. Με τη δράση της, συνέβαλε ουσιαστικά, σε μια κρίσιμη ιστορική περίοδο, στην ευρύτερη ανοικοδόμηση, στην πνευματική και κοινωνική ανάπτυξη της Αλβανίας.

2. Εμφανέστατο σύμβολο της επίπονης εκ θεμελίων ανοικοδομήσεως της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας, σε όλους τους τομείς, αποτελεί ο νέος αυτός Καθεδρικός ναός. Η γενική σύλληψη της αρχιτεκτονικής του συνυφαίνεται με πολλούς συμβολισμούς από την Ορθόδοξη Παράδοση. Πηγή εμπνεύσεως υπήρξε το επιβλητικό επίτευγμα της Ορθοδόξου αρχιτεκτονικής, η Αγία Σοφία, με αναζήτηση νέου τρόπου εκφράσεως, βασισμένου στη σύγχρονη

τεχνολογία. Ο ναός στηρίζεται σε τέσσερεις πυλώνες, οι οποίοι σχηματίζουν σταυρό. Επάνω σε αυτόν υψώνεται ο τρούλλος με 52 παράθυρα, σύμβολο των εβδομάδων του έτους· και στην κορυφή του δεσπόζει το ψηφιδωτό του Παντοκράτορος, που συνδέει τον κτιστό χρόνο με την αιωνιότητα.

Στην κόγχη του ιερού, ένα ακόμη μεγάλο ψηφιδωτό αναφέρεται στον παγκόσμιο θρίαμβο του Αναστάντος, στην εντολή και υπόσχεση με την οποία κλείνει το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο: “εδόθη μοι πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης. Πορευθέντες ουν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη ... Και ιδού εγώ μεθ’ υμών ειμί πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος” (Ματθ. 28:19-20). Η όλη παράσταση σχετίζεται με το ιεραποστολικό νέο ξεκίνημα που άρχισε στην Ορθόδοξη εκκλησία πριν από μισό περίπου αιώνα. Η αγιογράφηση προβλέπεται να συμπληρωθεί με τον Μυστικό Δείπνο και άλλες παραστάσεις.

[Συνεχίζεται]